



Beslutningsforslag nr. **B 18**

Folketinget 2016-17

Fremsat den 25. oktober 2016 af Christian Langballe (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Søren Espersen (DF), Martin Henriksen (DF), Marie Krarup (DF), Merete Dea Larsen (DF), Peter Kofod Poulsen (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag til folketingsbeslutning om den europæiske menneskerettighedskonvention

Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af indeværende kalenderår at ophæve inkorporeringsloven til den europæiske menneskerettighedskonvention samt at tage initiativ til, at Danmark får et forbehold over for den europæ-

iske menneskerettighedskonvention, som sikrer, at den danske regering fremover kan føre den udlændingepolitik, der er flertal for i Folketinget

Bemærkninger til forslaget

Den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK) blev vedtaget af Europarådet i 1950 af ti nationer. Danmark var blandt disse. Flere nationer har efterfølgende tilsluttet sig konventionen. I dag er 47 nationer forpligtet af konventionen, som trådte i kraft i 1953. Formålet med konventionen er at beskytte menneskerettigheder og fundamentale frihedsrettigheder. Det officielle navn er således også konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (Kilde: www.echr.coe.int/Documents/Convention_DAN.pdf).

EMRK blev til som følge af de grusomheder, der blev begået under anden verdenskrig. Men situationen i dag er en helt anden, end den var for over 60 år siden. Meget har ændret sig siden konventionens vedtagelse, og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis har udviklet konventionen på en måde, som er ude af trit med de europæiske befolkningers ønske. Konventionen imødekommer således ikke de udfordringer, vi står over for i dag, såsom international terrorisme, massiv immigration fra ikke-vestlige lande osv. Helt konkret forhindrer konventionen Danmark i at føre den udlændingepolitik, som der ellers er et flertal for i Folketinget. Et eksempel er et bredt politisk flertals ønske om, at det skal være nemmere at udvise dybt kriminelle udlændinge. Dette forhindres ofte på grund af konventionens artikel 8 om ret til respekt for privat- og familieliv.

Menneskerettighedskonventionens artikel 8 lyder således:

»1. Enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance.

2. Ingen offentlig myndighed kan gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, undtagen for så vidt det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres ret og frihed.« (Kilde: www.echr.coe.int/Documents/Convention_DAN.pdf).

Det er bl.a. andet artikel 8, der gang på gang får Danmarks Højesteret til at omstøde udvisningsdomme af hårdede kriminelle. Det er selvsagt uacceptabelt, at hensynet til dybt kriminelle udlændinges familieliv skal stå over hensynet til danskernes almene sikkerhed. En af de mest kendte og absurde sager, hvor Højesteret har afvist at udvise en dybt kriminel udlænding, er den såkaldte Levakovic-sag. Sagen drejer sig om den kriminelle Gimi Levakovic, som gennem sin kriminelle karriere sammenlagt har 23 domme, og som samlet er idømt 10 års fængsel. Sidste år blev han idømt 18 måneders fængsel for trusler og besiddelse af en pistol. I højesteretsdommen, som blev afsagt den 12. maj 2016, afviste retten således at udvise Levakovic med henvisning til EMRK artikel 8 (Kilde: www.hoejesteret.dk/hoejesteret/nyheder/Afgoelser/Documents/258-15.pdf).

Retten i Næstved var den 6. august 2015 nået frem til, at Levakovic godt kunne udvises. Det land, som Levakovic skulle have været udvist til, såfremt Højesteret var nået frem

til samme resultat som byretten, var Kroatien. Det virker helt forkert, at en EU-borger ikke kan udvises til et andet EU-land. Demokratiet er de facto sat ud af kraft, for ingen almindelige danskere forstår jo rimeligheden i, at en person med så mange kriminelle forhold bag sig ikke kan udvises af Danmark på grund af en eller anden menneskerettighedskonvention. Det var aldrig medlemsstaternes hensigt, at retten til respekt for privat- og familieliv skulle lægge bånd på landenes ret til selv at bestemme, hvem som kan opholde sig i landet. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har derfor udvidet konventionens anvendelse, således at der er sket en skævvridning mellem medlemsstaternes oprindelige hensigt og domstolens fortolkning af konventionen.

Et flertal af Folketingets partier har ytret ønske om en modernisering af konventionen. Således har Liberal Alliances Christina Egelund udtalt: »Der er et stærkt behov for at få moderniseret og revideret Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, og formandskabet er en fin anledning for Danmark til at stille sig i spidsen for det arbejde, for vi har en stærk internationale stemme på området« (Berlingske Tidende, den 15. juli 2016: »Konventionen hindrer Danmark i at føre den ønskede udlændingepolitik«). Og om ændringer af konventionen har De Konservatives Mette Abildgaard således udtalt: »Det bør være højt på den europæiske dagsorden« (ibid.). Også Socialdemokraterne har ytret ønske om en modernisering. Ane Halsboe-Jørgensen udtaler således: »Vi synes, det giver mening med fælles spilleregler, men de spilleregler skal også følge med tiden og afspejle de udfordringer, vi står med i dag. Det er en politisk opgave, og så kan det godt give mening at se på, om de skal justeres.« (ibid.). Og Venstres Marcus Knuth har udtalt: »Vi mener, at konventionen på et tidspunkt skal moderniseres og især den del, der handler om at kunne udvise kriminelle udlændinge« (ibid.). Ingen lovgivning eller konvention er urørlig, og det er Folketinget, der vedtager og ændrer love. Det er klart, at når Folketinget har underskrevet en konvention, så respekterer og overholder Folketinget konventionen. Men befolkningen forventer, at Folketinget ligeledes kan handle i forhold til særlige situationer, hvor kriminelle udlændinge gemmer sig bag konventioner (www.b.dk/nationalt/alle-undtagen-hoejesteret-og-lisbeth-zornig-oensker-levankovic-udvist). F.eks. kan den, der dømmes for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13, ved dom frakendes sin danske indfødsret (Bekendtgørelse af lov nr. 422 af 7. juni 2004 om dansk indfødsret § 8 B, www.retsinformation.dk/forms/r0710.aspx?id=28974). EMRK trådte i kraft for mere end 60 år siden. For at sikre retsfølelsen samt indfri borgernes forventninger om, at EMRK fortsat er i »sync« med den måde, resten af samfundet har udviklet sig på, er det nødvendigt at ændre og modernisere EMRK og sikre, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis igen kommer til at følge medlemslandenes ønsker. EMRK har en særstatus i dansk ret, da EMRK som den eneste menneskeretlige konvention er inkorporeret i dansk ret og derfor har en stærkere retskildeværdi end andre konventioner.

En model til at ændre og modernisere EMRK kunne være, at Folketinget pålægger regeringen at opsiges EMRK, jf. konventionens artikel 58, og derefter genindtræder i konventionen med et forbehold om, at Danmark ikke anser sig forpligtet af EMRK artikel 8 i forbindelse med udvisning af udlændinge, jf. artikel 57. Desuden kan Folketinget »træde et skridt tilbage« og ophæve inkorporeringsloven (Lov nr. 750 af 19. oktober 1998 om Den Europæiske Menneskerettighedskonvention), således at EMRK blot er ratificeret på niveau med øvrige menneskeretlige konventioner. Ratifikation betyder, at et land tiltræder en international aftale og forpligter sig juridisk over for de øvrige medlemslande til en konvention. Modsat en inkorporeret konvention har en ratificeret en begrænset retskildeværdi i dansk ret, da den ikke kan påberåbes direkte over for en privat person.

Danmark har tiltrådt en række yderligere konventioner, som også indeholder en beskyttelse af retten til respekt for privat- og familieliv. Hvis det i praksis viser sig, at disse

konventioner forhindrer, at Danmark fører en ønsket udlændingepolitik, vil Dansk Folkeparti efterfølgende stille forslag om, at et lignende forbehold tages i forhold til FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder, FN's børnekonvention og FN's handicapkonvention, eller at regeringen tager initiativ til at ændre EU's charter om grundlæggende rettigheder.

Med indeværende forslag ønsker forslagsstillerne således at sikre, at den danske regering tager initiativ til, at Danmark får et forbehold over for EMRK artikel 8, således at Danmark fremover kan føre den udlændingepolitik, der er flertal for i Folketinget. I 2017 overtager Danmark formandskabet for Europarådets Ministerkomité, og det er en glimrende chance for at få sat gang i en modernisering af konventionen. Men der er ingen grund til at vente så længe. Regeringen bør allerede nu begynde at forberede initiativer til ændringer af konventionen.

Skriftlig fremsættelse

Christian Langballe (DF)::

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om den europæiske menneskerettighedskonvention.

(Beslutningsforslag nr. B 18)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.